

NOVA DOBA

plačano do
Licejska knjižica

Ljubljana

Stane letno 60 Din, mesečno 5 Din, za inozemstvo 240 Din.
Oglasi za *nun* višine stolpca 50 p. Reklame med tekstom 70 p.
Posamezna številka stane 1 Din.

Izhaja vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo: Strossmajerjeva ul. št. 1, I. nadst., Telef. 53.
Upravništvo: Strossmajerjeva ul. št. 1, pritličje. Telef. 65.
Račun kr. poštnege čekovnega urada št. 10.066.

Celje, 25. aprila.

Vladna kriza v Beogradu se vedno ni rešena. Pašić je bil ponovno na dvoru in zvečer 24. tm. je poklical kralj tudi vodilne radikalne ministre. Pašić je zopet vrnil mandat in krona je tokrat vzela njegovo izjavo za znanje.

Zmagezavestno je pričel Pašić in njegova stranka decembra in skozi do volitev proti drugim strankam. Radikalci so si bili v svesti, da mora prodreti njihova taktika in niso mogli pojmovati, da bi katera druga stranka bila zmožna voditi vladno krmilo, saj jim načeljuje stari diplomat Pašić, kateremu se je do sedaj vse posrečilo. Prišel je dan volitev, radikalci so dobili največ mandatorov, vsled tega so bili še bolj uverjeni, da jim ne more spodleteti. Pa glej, na prvi seji narodne skupščine se je pokazala njihova slabost. Pri sestavi vlade pa jim vsa stvar nikakor ne gre od rok.

Pašić je začel obupavati. Kralju je v avdijenci razložil, da radikalni klub ne more sprejeti predlogov demokratskega kluba. Po četrtturni avdijenci je Pašić konferiral z Ljubo Davidovičem, Pašić je tako potrj vsled neuspehov, da se je izrazil napram svojim prijateljem, da se bo umaknil iz političnega življenja, ker je že vsega sit. Spoznal je, da je bil kralj pripravljen na vse morebitnosti ter da je odločen podvzeti vse korake, da razčisti situacijo in napravi končno red. Ker je krona uvidela, da Pašić ni kos stavljeni nalogi, je bil poklican na dvor Svetozar Pribičević, ki je ostal pri kralju tri ure. Na seji demokratskega kluba se je pretresal novi položaj, sklenili so, da bi koncedirali radikalcem, naj poslovna vlada sama določi čas in pogoje novih volitev. Vsekakor pa vstrajajo demokrati na stališču, da se mora rešiti uradniški zakon, ki bi omogočil bednemu uradništvu njihovo eksistenco, tudi stanje invalidov je obupno, zato mora priti kot druga točka invalidni zakon na vrsto, iz gospodarskega vidika pa klic po rešitvi agrarnega vprašanja. Kraljeva želja je, da se rešijo ti trije zakoni. Razmere, ki vladajo v demokratskem klubu, jasno dokazujejo enotnost in solidarnost njegovih članov. Edina rešitev vladne krize je, da poveri krona sestavo vlade Ljubi Davidoviču. Kakor se zatrjuje, se to tudi izvrši ter se je začel Davidovič že razgovarjati z načelniki raznih političnih skupin. Upajmo, da bo kmalu križa odstranjena in da se s pomočjo demokratske stranke prične novo uspešno

delo ter se rešijo najbolj pereča vprašanja, ki zadevajo državo. Če se to zgodi, da smo močni in edini na znotraj, smo tudi na zunaj.

ORGANIZACIJA JUGOSLOVENSkih NACIJONALISTOV V CELJU JE POSLALA BRATSKI ORGANIZACIJI V BEOGRADU NASLEDNJI DOPIS:

Bratje, ogorčenje kateremu daja duška del srbske javnosti v svojem tisku, popolnoma razumemo. Neizmerno nas pa boli, da odlij pada na celokupno naše slovensko pleme. To izvira iz nepoznanja naših podrobnih razmer, zato nam dovolite, da Vam stvar pojasnimo.

Vsled novega volilnega reda, ki slabši male stranke, vsled razcepkanosti naprednih sil na Slovenskem in vsled občnih povojnih razmer, katere je demagog Korošec v današnji prekomerni slobodi z vsemi svojimi ligurijanskimi sredstvi uganjal, je pripomoglo, da je sedaj zmagała črna internacionala, ta škodljivi produkt Rima in Beča.

Ali bratje, ne mislite, da je večina našega plemena v tem taboru!

Klerikalci so pogнали na volišče vse do zadnjega moža. Mnogi naprednjaki, posebno činovništvo, so radi sedanih težkih razmer padli v apatijo ter ostali doma. Ko bi se bili vsi ti odzvali svoji volilni pravici in ko bi bile vse napredne stranke v jedni falangi, tedaj ne bi bili zmagaali klerikalci, pač pa bi stali na čelu našega ljudstva naprednjaki ter iskreni Jugoslovani.

Naša slovenska Orjuna stoji na trdnem stališču, da napredna večina v Sloveniji in ne klerikalci — ima pravico govoriti o naši državi, kajti iz te napredne večine so naši vrli rodoljubi, ki so se veselili padca Obrenovičev ter so na tihem, a tem prisrčneje pozdravljali velpomembem prihodu slavnega Petra Karađorđevića na srbski prestol. Napredni Slovenci smo spoznali, da so naše in tudi hrvatske sile prešibke, da bi zrušili Avstrijo. Zato smo naprednjaki vedno gojili vselovansko vzajemnost in to posebno s Srbi, Čehi in Rusi. Naše tedinjenje z brati Srbi in trdna bratska vez s Čehi je v bistvu delo naših naprednih mož!

V balkanski vojni smo se neizmerno veselili srbskih uspehov. Leta 1914. smo se bali za drago Srbijo. Ko pa je Avstrija po zaslugi naše črne internacionala zapirala naše najboljše sinove,

smo se naprednjaki naslajali na Vaših, bratskih zmagah. Po slavni Vaši zmagi na Sutvoru so naše duše rajale vesela. A ko je bedna Srbija padala, so nam srca trepetala in ko je šel nesrečni srbski narod na Golgato skozi Albanijo, so potrte naše duše obupavale in mrle. Vaše vojne jetnike smo naprednjaki sprejemali kot svoje nesrečne brate ter se žnijimi tolažili na boljše čase. Vaše vstajenje je bilo naše vstajenje in od nepopisne sreče smo vzhlično vsklkali ter svetega ganotja plivali v blaženih solzah. In mi naprednjaki slovenski smo še danes taki in taki ostanemo za vedno!

In naši slovenski vojaki? Bili so v Avstriji prvi, a tudi v Jugoslaviji pojdejo za svojimi slavnimi srbskimi brati, kajti kakor so nam sveti Trst, Gorica, Reka in Zader, tako nam lebdijo pred očmi Makedonija in Solun! Vse to Vam garantuje naša iskrena Orjuna! Sicer pa lojalno priznava, da starokopitnih robskih duš ne bo mogla kar preko noči pridobiti za se, a mlajša generacija gre za nami, mladina je naša in to orjuntiramo v jugoslovanskem in vseslovanskem smislu.

Vi srbski Orjunaši, bodite med bratskim srbskim narodom zvesti tolmači našega naprednega jugoslovanskega prepričanja. V privatnem in javnem življenju, pri vladi in povsod, kamor pridete, pripovedujte, kaj in kako misli naš napredni element, ki po inteligenci daleč prekaša Slovenstvu odtujeno, črno internacionalo, vzgojeno pod pritiskom črnožolttega orla!!!

Bratje, naša svoboda je prevelika! Vsak delamržež, vsak glupan in demagog sme nemoteno razsajati po svoji volji. To ni prav! Zato izposlušite nam rezež zakon o zaščiti države, kakoršnega imajo tudi druge države in kakoršnega je imela prej tudi Avstrija! Tedaj nastane skoro nov red!

Na polna usta povemo, da narodnih svetinj, kakor je vera, se ne bomo dotikali. Pojdemo pa odločno proti rušilec zakona, reda in države, za katero damo vse; kajti prepričani smo, da je naš obstoj mogoč samo v edinstveni, silni in močni državi, za katero je preteklo toliko krvi! — To je naša izpoved in v tem imenu naprej! — Do! z demagogi in Eijaltii! Do! z Radiči in Korošci! Živeła država, živel naš junaški kralj in Slovanstvo!

Safti, ki me sosebno v teh nenavadnih krajih ni spustil nikdar za dalje časa z oči.

»To je Batuch, gospod, brat poglavarja v Beni - Kudaru«, je pripovedoval. »Plesalka Algija, ki ji je gospod Marnier ravno kar podaril novec, je njegova ljubica. Ker ga je pa vlada pred kratkim imenovala šejhom, se je iz strahu pred pohujšanjem ne upa vzeti v svojo hišo. Pustil jo je torej med plesalkami. Zato tudi Algija ni, kot so ostale plesalke. Vsakdo to ve, kajti Batuch je blazno ljubosumen. Nikakor ne more trpeti, da bi Algija plesala pred tujci, a kako si naj pomaga? Saj šejh ne sme imeti pohujšanja v svoji hiši.«

Šli smo počasi dalje. Ko smo prišli do vrat gostilne »Rendezvous des Amis«, se je Marnier spet tiho ustavil in pogledal po zapuščenem velblodjem tržišču, ki ga je zalival mesečni svit.

»Nisem še dihla zraka, kakor je tale«, je dejal s tihim glasom.

Izdihnil je, kolikor so mu pljuca dopuščala, in sesal zrak v počasnih in dolgih duških kakor dela mož, kadar konča svojo jutranjo telovadbo z ročkami.

»Ne pijte tega zraka toliko!« sem mu dejal. »Pomislite, kaj je pravil duhovnik.«

Marnier se je ozri name. Mislim, da

NACIONALNA IDEJA MI JE VEČ KO STRANKA.

Prejeli smo sledeči dopis, katerega objavljamo v celoti.

Dovolite mi, gosp. urednik, da kot član organizacije jugoslovanskih nacionalistov podam z ozirom na notico v Novi Dobi z dne 17. 4. radi pisave Nove Pravde svoje mnenje. Do tega sem tembolj upravičen, ker sem bil pristaš NSS od ustanovitve pa do pred par dnevi. Uvidel sem, da se naša pota križajo. Zal mi je, da je moralo priti do tega. Nisem sam, nas je več, ki so že oziroma še bodo oddali strankinemu vodstvu pismeno izjavo. Ko se je NSS ustanovila, pritegnila je v svoje vrste večje število nacionalnih ljudi. Ideja sama se nam je zdela lepa. Zlasti oni, ki smo pripadniki revnejših slojev, smo se veselili tega pokreta in odkrito želeli, da se stranka čim najbolj razširi med vsemi sloji našega naroda. Na vseh strankinih zborovanjih se je povdarjalo, da je med drugim tudi cilj stranke, vzbuditi v pripristem ljudstvu ljubezen do domovine, da se zaveda svoje narodnosti. Spočetka je zavzemala odločno narodno stališče, poigoma je jela nacionalno popuščati, po končanih volitvah pa, ko sta propadla bivša poslanca, je zabredla do malega v drugo smer. Sodim po dogodkih zadnjih tednov v Celju. Pred tednom se je vršil občni zbor Bratstva pri Wilsonu. Sam nisem bil navzoč, toda po zanesljivi osebi se mi je povedalo, da je neki Kozine iz Ljubljane govoril o nacionalistih v zaničljivem tonu, kar so prisotni z malo izjemami odobraval. Istotam je na strankini seji pred 14 dnevi prodril predlog, da se stranka veže s socialistično stranko Jugoslavije v vsakem slučaju, tudi ako bi morala podpisati internacionalne težnje. Zdi se mi, da bode tako postopanje proketo slaba reklama za stranko. Ako se razmere takoj ne spremenijo, dvomim, da bi mogle vstrajati pri stranki še one nacionalne osebe, ki jim je v resnici pri sreči usoda naših neodrešenih bratov. Na eni strani pobijati jugosl. nacionalizem, na drugi se pa delati rodoljube, dandanes ni več izvedljivo. Za nas jugoslovanske nacionaliste velja samo eno, kdor ni z nami, je proti nam. G. Brandtner stori naj pametneje, ako se vpiše v internacionalno stranko. Morda mu bode tankaj uspešno, da se še kedaj pripelja do mandata. Nas nacionaliste naj pusti pri miru.

Kar se tiče nacionalistov v Celju,

je bilo v njegovih očeh nekaj kot pravo spoznanje in negotov strah. Toda ni mi odgovoril in vstopil mi smo.

Prihodnji dan sem jo s svojim vodnikom Saftijem mahnil v puščavo, da obiščem sveto, nad vse znamenito osebo v Sahari. Sidija El Ahmeda Ben Dauda Abderrahmana. Na moje veliko veselje se je Marnier opravičil; rekel je, da je truden in da hoče samo nekoliko pohajkovati po mestu. Ko sem se ob solnčnem zahodu vrnil, mi je izročil gostiničar pismo. Odprl sem ga in videl, da je od duhovnika prebendarja. Pisal mi je v njem, da bi ga zelo veselilo, ko bi ga hotel po povratku obiskati; ima namreč doma mnogo malih redkih stvari, ki bi mi jih rad pokazal. Marniera ni bilo v gostilni, in ker nisem imel drugega opravka, sem se podal mahoma k prebendarju na dom. To je bilo, kot sem že zgoraj povedal, na kraju mesta. Plesalnica je stala onkraj ceste, hiša pa, kjer je stanoval prebendar, je ležala še nekoliko dalje v puščavi ter zrla naravnost na dolino v znožju velikega peščenega griča, ki se je risal na daljnem bledorumenem obzorju in me spominjal na zver, ki čepi v zasedi.

Prebendar me je pozdravil na vratih in me vedel v prijazno sobo, kjer je imel lepo urejeno zbirko arabskega o-

R. HICHENS:

Puščavni zrak.

Poslovenil P. H.

(Dalje.)

»Predlagam, da odideva,« je zazvenel Marnierov rahli tenor v moj sluh. »Soparica je tu naravnost grozna, da ni mogoče več dihati.«

»Dobro,« sem dejal in se dvignil s sedeža. Ta hip vstopi pri vratih z dvorišča deklica, oblečena v škrlatno, z zlato pretkano haljo, in začne sama plesati. Bila je zelo mlada, kot sem pozneje zvedel, ji ni bilo več kot štirinajst let, in nenavadno krasna, dočim bi bil na njenih tovarišicah zastoj iskal lepote. Ne je njen obraz, ampak vsaka njena kretnja je bila mična, zapeljiva in zagonetna. V njenih črnih, podolgastih očeh je gorel ogenj in iz njih je sijala sanjavnost. Zdelo se je, da hočejo njeni migetajoči prsti pričarati pred naše oči kraljestvo iz Ti-soč in ene noči. Ustavil sem se in jo opazoval.

»Pravim, ali še ne pojdeva?« je spet nekam nevljudno zazvenel Marnierov glas v moj sluh.

Preklinjaje v duhu dan, ko sem privolil, da ga vzamem seboj, sem se prestopil in si začel delati po proti vratom.

Že sva bila blizu izhoda, ko naenkrat krene deklica po dvorani proti nama in se ustavi ravno pred Marnierom. Nato zapleše pred njim, se mu smehlja s svojimi velikimi očmi in nazadnje sklomi pred njim glavo, ki ji jo je pokrival nekakšen s srebrom pretkan robec.

»Dajte ji malenkost,« sem mu dejal z nasmehom, ko sem videl, kako strogo in ljuto jo gleda.

Segel je z roko v žep, našel frank, pritisnil ji ga z nerodno roko na ovalno čelo in ji sledil iz dvorane.

Ko sva dospela na peščno ulico, je stopal nekaj korakov molče; naenkrat se je ustavil in na moje presenečenje gledal nazaj proti plesalnici. Nato si je pritisnil roko na čelo.

»Kaj se že javlja alkoholični učinek tukajšnjega zraka?« sem se pošalil.

Baš tedaj je šel mimo naju lep Arabec; bogato je bil oblečen v bledomodro oblačilo, rdeče škornje in dokolenice, okoli glave je nosil turban iz finega mezlana, obšitega z zlatimi okraski. Krenil jo je v smeri proti plesalnici ter ošjnili Marniera s pogledom, v katerem sem čital sum in sovraštvo.

»Kaj se je temu človeku pripetilo?« sem vprašal ves začuden in presenečen.

Arabec je stopal dalje in za trenutek se nama je pridružil moj zvesti vodnik

ne more biti o nadaljnji taktiki nobenega govora. Tam, kjer se nas smatra za ne ljube goste, ni za nas prostora. Ako nastopi zopet dan, da bode treba oddati krogličico, oddali jo bomo onemu, ki je stal, stoji in o katerem smo prepričani da bode i v bodoče vsikdar stal odločno v nacionalnih vrstah. Le edino tak mož more zastopati uspešno in z veseljem vse sloje našega naroda. Uverjen sem, da so teh misli vsi, ki v resnici nacionalno čutijo.

Politične vesti.

Dr. Korošecve intrige. Dr. Korošec se je po konferenci z Radičem vrnil 23. tm. v Beograd, kjer se je sestal s predsednikom muslimanskega kluba Halibeg Hrasnico in poročal o svojem potovanju. »Novosti« prinašajo, da se je Korošec sporazumel z Radičem, da klerikalci in Spahovci takoj zapuste Beograd, če bi prišlo do radikalno - demokratske koalicije. Tega se boji toraj Korošec, da bi se začelo v Beogradu zopet resno delo, ki bi ustavilo rovarjenje federalističnega bloka. Če bi bilo tem gospodom za resno udeleževanje v parlamentu za dobrobit države in celokupnega naroda, bi se pač drugače obnašali, kakor se. Dr. Korošec je izrecno povdarjal uredniku »Novega Lista«, da pomeni koalicija za federalističen blok stvarno srbsko fronto, ljubaša jim je homogena radikalna vlada, katero bi seveda ovirali pri vsakemu koraku.

Stambolijski sijajno zmagal pri volitvah. V nedeljo so se vršile na Bolgarskem nove volitve v sobranje. Vlada je dosegla odločilno zmago, ker je od 246 poslancev dobila nad 200 mandatov. Opozicijski in komunisti so izgubili tudi v Sofiji mnogo glasov.

Popolari in fašisti se še vedno niso sporazumeli. S klerikalno resolucijo Mussolini še vedno ni zadovoljen, ker jo ne smatra za zadostno, stavi večje zahteve, ako hočejo klerikalci ostati v vladi. Precejšen del fašistov je odločno zato, da se popolari izločijo iz vlade.

Mussolini je sprejel klerikalno demisijsko. Mussolini je poslal popolarskemu ministru Cavazzoniju pismo v katerem piše, da mu ne zadošča zaupnica, izglasovana na zadnji seji popolarov v Turinu. Resolucija je v bistvu protifašistovska. Pismo je vzbudilo v Rimu splošno presenečenje. Kako se bo kriza končala se še ne ve, najbrže bo Mussolini od klerikalcev izpraznena ministrska mesta črtal.

Kralj in kraljica odpotujeta v Pariz. »Tribuna« prinaša, da odpotujeta rumunska kraljica in naša kraljeva dvojica v najkrajšem času v Pariz, kjer se jim pripravljajo stanovanje na »Quai d'Orsay«. Bivali bodo v Parizu kot gostje francoske republike in bodo posejili tudi predsednika Milleranda.

Izvozno carino je finančno - ekonomski komite znižal na ovčje in kozje kože od 800 na 400 Din za 100 kg, na otrobe od 25 na 15 Din za 100 kg.

rožja, novcev, starodavnih posod, čašice in raznovrstnega orodja, kar so vse, kakor je dejal, izkopal v Tlemcenu. Toda zelo sem bil presenečen, ko mi je rekel, še preden mi je razkazal te dragocene starozitnosti:

»Ali smem, dasiravno sem tujec, govoriti z vami nekoliko intimneje, gospod?«

»Gotovo«, sem odgovoril ves osupel.

»Vaš prijatelj je še mlad.«

»Marnier?«

»Tako se imenuje? Da, ko bi bil namesto vas, bi ga ne pustil, da se potika sam tu okoli.«

»Zakaj pa, gospod?«

»Ker si bo brzkone nakopal sitnosti na glavo. Tukajšnji narod je divji in nasilen. Bolje bi ravnal, ko bi vsak hip mislil na besede popotnika, ki je najbolje poznal prebivalca v puščavi: Če hočeš z njimi živeti v miru in prijateljstvu, dajaj možem cigaret, njih ženske pa pusti pri miru! Videj sem zelo mnogo, gospod, za kar se moram zahvaliti legi svoje hiše.«

Molče sem ga gledal in nato izpregovoril:

»Kaj ste videli?«

Vedel me je k vratom in pokazal v smeri proti velikemu peščenemu griču, ki se je dvigal za plesalnico.

(Dalje prihodnjič.)

Celjske novice.

Celjska krajevna organizacija JDS prireja redne politične sestanke vsako sredo ob 9. uri zvečer v restavraciji Narodnega doma. Pristop imajo vsi organizirani člani JDS iz Celja in okolice. Za člane ožjega in širšega odbora pa je posejanje teh političnih sestankov obvezno.

Mestno gledališče v Celju. Hasanaginica Milana Ogrizoviča, s katero je gostovalo v torek pri nas ljubljansko narodno gledališče, je bila za slovensko Celje in njega gledališko publiko dogodek onega praznično-visokega značaja, ko smo vsi občutili, da diha naš Talijin hram ono globoko neizbržno lepoto jugoslovanske nacionalne poezije, ki je nedosežna v lepoti in sili. Do zadnjega kotička napolnjeno gledališče je pozdravilo ta večer mile nam ljubljanske goste in med njimi g. Markoviča, predsednika Udruženja jugoslovanskih glumaca, ki je nastopil v glavni ulozi Hasanage ter dal celotnemu večeru s svojo partnerico Hasanaginico gospo Rogozovo ono karakterizacijo, ki jo po našem mnenju ta slikovita in silna jugoslovanska drama zahteva. G. Markoviču je bil poklonjen lovorej venec s slovenskim trakom in gospej Rogozovi, njega vredni partnerici cvetje, dvorana pa, ki je med igro ihtela in plakala, je odmevala priznanja in zahvale za prelep večer, ki ga pa žal ni mogoče ponoviti. Po predstavi so ljubljanski gostje z g. Markovičem na čelu preživeli čas do odhoda popolnočnega vlaka v družbi s člani celjskega gledališča. Bil nam je vsem lep večer pristrčne jugoslovanske besede in pesmi.

Vabilo. Veselični odbor Podružnice Jugoslov. matice v Celju tem potom najvljudneje vabi vse častite članice in člane vseh 10. veseličnih odsekov na pleurni zbor, ki bo v sredo, 25. tm. ob 8. uri zvečer v Čitalnici Narodnega doma. Prav lepo prosimo, da bi se poleg gospodov blagovolile udeležiti tudi vse narodne dame, katerim je gotovo mnogo do tega, da nam velika prirediteljica uspe ob najslajnejšem uspehu. Naj bi ne izostal nobeden! Na gotovo svidenje v prilog naši sveti dolžnosti! — Veselični odbor Podr. J. m.

Za drugo porotno zasedanje pri tukajšnjem okrožnem sodišču je imenovan za predsednika dvornosodni svetnik in predsednik okrožnega sodišča g. dr. Josip Kotnik, za namestnike gg.: višja deželnosodna svetnika dr. Friderik Bračič in dr. Ivan Premešchak ter deželnosodni svetnik Valentin Levičnik.

Olepševalno društvo v Celju se obrača do prebivalstva celjskega mesta s prošnjo, da mu prisloži tudi letos na pomoč s članarino in s prostovoljnimi prispevki, ker je s pomočjo cele krajevine javnosti mu bo mogoče, doseči svoj namen. Ne pripustite, da bi to prepotrebno društvo obtičalo pod težo razmer, na pol pota svojega nesebičnega delovanja, temveč pomagajte mu naprej do zvišenega cilja. Članarina za leto 1923 znaša 12 Din. Ta znesek zmore pri dobri volji vsak, upamo pa, da najdemo za svoje delovanje pri imovitejših slojih primerno umevanje v prispevanju izdatnejših zneskov. Ta mesec razpošlje društvo nabiralne pole raznim uradom, pisarnam, zavodom in podjetjem s prošnjo, da se prijavijo po možnosti vsi nameščenci kot člani ter naj naslov plačano članarino z nabiralno polo vred izročijo društvenemu blagajniku. Pri drugih slojih prebivalstva pa bo tudi letos pobirala prispevke nad vse požrtvovalna gospa Marica Turnškova, bančnega uradnika soproga v Celju, od hiše do hiše. Opozorjamo p. n. občinstvo na to s prošnjo, da ji pride pri vršitvi te težke naloge obzirno naproti.

Društvo ni zamoglo lansko leto zaradi vladajočih razmer prirediti običajne veselice. Da si pa nadomesti čisti dobriček veselice, je odbor sklenil prirediti dne 10. junija letos cvetlični dan. Prosimo vsa društva že sedaj, da se na to prireditelj pri svojih načrtih ozirajo. Dohodki cvetličnega dneva so v prvi vrsti namenjeni za kritje stroškov našpanja potov v parku z belim peskom, za stavbo že stoječega godbenega paviljona itd. Glede cvetličnega dneva apeliramo posebno na podporo celjskih dam, ki so do sedaj vsled pogrješno nasutih potov v parku mnogo trpele. Prosimo Vas, da z vso vneto agitirate za izdaten uspeh s čemer pripomorete do popolnejše ureditve potov v parku. Letos se namerava

prirediti tudi veselica na prostem. Zadnja »Nova Doba« z dne 21. tm. je objavila izvešček tajnikovega poročila, podanega na letošnjem občnem zboru Olepševalnega društva. Delovanje društva v pretečenem letu je torej v glavnih potezah občinstvu že znano, še bolj pa vsakemu Celjanu vidno. Delovni načrt pa je še neizčrpan, zato kličemo vse lokalne patrijote k sodelovanju.

Odbor.

Filatelistični večeri so kakor do sedaj vsaki petek v klubovi sobi »Hotela Balkan«. Filatelisti Celja se prosijo, da se teh večerov bolj redno udeležujejo, sicer bi bili primorani te večere opustiti, kar bi pa bilo zelo škoda, posebno sedaj, ko je cela stvar v teku, da si osnujemo filat. društvo. Vstran tedaj z mlačnostjo ter vsaki petek na svidenje pri »Hotelu Balkan«.

Zračne in solčne kopeli ob Savinji.

Piše se nam: Dobro bi bilo za našo mladino, posebno za deklice, da bi imele ograjen primeren prostor ob Savinji, kjer bi uživale svež zrak, sonce in kopelj. Tako lepe prilike za praktično izvajanje solnčenja nima kmalu kako mesto kot naše Celje. Ob tej stanovanjski bedi je še tembolj potrebno, da se otroci krepijo na svežem zraku. Kaj nam pomaga čitanje dolgih razprav o koristi zdravja, tu je prilika, da zanesemo v najširše vrste ljudi smisel in pomen solca in zraka za zdravje. Združila bi se naša kulturna društva, naprosila se celjska občina, da gmotno podpira prekorično napravo, naprosila se gospode zdravnike, treba tudi odraslih za nadzorstvo mladih in ako hitimo — se uresniči solnčenje že v letošnjem poletju. In deklice bodo v jeseni krepke, ogorele prišle v šolo k nadaljnemu delu in ne blede, kot jih žal vidim priti vsako jesen in kar me je napotilo, da že več let mislim na izvedbo gornjega načrta.

Nepozabnemu tovarišu in mučniku za nacionalno misel Jakobu Pavčič pošiljajo nacionalni pozdrav celjski Orjunaši.

Zahvala. Odbor udruženja vojnih invalidov, Kraljevine SHS, podružnica Celje, izreka tem potom najiskrenejšo zahvalo vsem darovalcem in drugim, ki so s svojim obiskom pripomogli, da je veselica, prirejena dne 8. IV. t. l. tako lepo uspela. V prvi vrsti se zahvaljuje odbor gostilničarki pri »Jugoslovani« v Gaberju, gospej Emiliji Verčkovnik, ki nam je prepustila brezplačno dvorano in razsvetljava in se sploh v vseh ozirih izkazala naklonjena našemu društvu. — Odbor.

Iznana je bila iz celjskega političnega okraja za 10 let dne 22. tm. Rutar Franciška hči Ivana in Marije, rojena 2. 4. 1904 v Ljubljani in v Ljubljano pristojna, samska, brezposelna privatna uradnica, po odsluženju 3 mesečni težki ječi radi zločina goljufije. Imenovana je bila od tukaj oddana policijskemu ravnateljstvu v Ljubljani, ker je stavljena pod policijsko nadzorstvo.

Aretirana sta bila dne 23. 4. 1923 in oddana okrajni sodniji Anton Kolar iz Stranice pri Konjicah in Valentin Hamana iz Orehovca, okraj Križevac, ker sta se vozila po železnici brez voznih listkov in s tem ogoljufala upravo južne železnice.

Povodenj. Vsled neprestanega deževja sta Savinja in Voglajna zelo narastli. Danes zjutraj je Voglajna v Zavodni že prestopila bregove ter preplavila ceste, njive in travnike. Ako deževje ne preneha, bo moča napravila na polju veliko škodo.

Kino Gaberie.

Ogromno tiskovno naklado je doseglo delo »Atlantis« od Francoza P. Benoita. »Atlantis«, fantastična zgodba, divotnih prizorov, baveča se s starimi umrlimi kulturami predzgodovinske dobe; v delu je poskušena rekonstrukcija kulture dežele »Atlantis«, ki je baje eksistirala v sredini neizmerne Sahare pred tisoč in tisoč leti kot otok v morju saharškem, ki se je usušilo in spremenilo v mrtvo, nedostopno puščavo, v dozdreven grob. Pa je dozdreven: kajti stopajoč po sledih mrtvih prič izkopin je Benoit odkril v teh poljih smrti mesto »Atlantis« z živo kulturo, proti kateri je vsa današnja le otroško jecljanje, z ljudmi, ki ne poznajo smrti, s kraljico, katere rodovnik sega nazaj v večnost in vodi preko babilonskih, egipčanskih, grških, rimskih, srednjeveških dob v naše dni! »Atlantis« je kvalitetno delo širokih klasič-

nih obrisov, brez malenkosti; monumentalne slike saharških planjav, legendarnih vraz, sanjajočih palm in velblodov, tisočletnih okamenelih selišč (slike posnete na licu mesta vsebujejo krasote vredne slik iz Tisoč in ene noči), so silen milje za strahotne in divotne prizore, ki jih doživljamo v gospodstvu velike kraljice sfinge Antineje! Ko odhaja Saint Avit, prestavši avanture, kosti in mozeg drugič v zemljo, od koder ni vrnitve, gnan od neuteljavne želje za večnim; za fatomorgano, — se mu ne čudimo; ker skrivnosti so močnejše od razuma — »Atlantis« bo dogodek vsakomu; demon - Antineja (ki jo predstavlja neprekosljivo Napierkovska) bo vtisnjen trajne sledove v naših mislih. — Film se predstavlja v soboto 28., nedeljo 29. in ponedeljek 30. aprila I. del, v torek 1., sredo 2., četrtek 3. in petek 4. maja II. del.

Dopisi.

Šoštanj. Tukajšnji kaplan Gril »pripravljaj« učence in učenke iz meščanske šole za zlet v »petju« in to ne v šoli ampak vsak dan po eno uro v cerkveni hiši. Čudimo se ravnateljstvu meščanske šole, da je poverilo petje kaplanu Grilu, kateči ni znan prav nič kot »pevec« — pač pa kot priganjač za tuk. Orle. Učiteljstvo meščanske šole baje nima časa, pripravljati otroke v petju za izlet! Pa se ja ni ponudilo ravnateljstvo v službo Orlom?

Narodno gospodarstvo.

Janko Lavrič — Strasbourg:

HMELJSKE CENE.

Po par letih dobrih hmeljskih cen so doživeli slovenski hmeljarji to sezono silno razočaranje: namesto pričakovanih tri- do štiri sto kron so dobili povprečno komaj sedemdeset do sto kron za kilogram, kar ne krije niti produkcijskih stroškov. Zadnje tedne se cene sicer dvigajo, a to je sedaj za večino prepozno; tudi je dvomiti, da pridejo na pričakovano višino.

To leto bolj kot kdaj se vsiljuje vprašanje, zakaj je češki, zlasti žateški hmelj vedno toliko dražji od našega? Ali je res, da je toliko boljši od slovenskega?

Pri svojih obiskih hmeljskih trgovcev na francoskih in belgijskih tržiščih in pri obiskih pivovarn v Jugoslaviji, Avstriji, Franciji in Belgiji sem imel dosti prilike proučevati to zanimivo vprašanje. V tem članku dajem kratek pregled svojih opazovanj in zaključke, h katerim sem prišel.

Kot najvažnejši rezultat svojih opazovanj pribehi sledeče: po imenju mnogih starih hmeljskih trgovcev v inozemstvu so posamezne partije našega slovenskega hmelja enake povprečnemu žateškemu, včasih celo boljše od njega, vključno temu pa plačajo za žateškega raje 30 in več odstotkov višje cene kakor za našega in to radi tega, ker zahtevajo pivovarnarji po starih tradicijah žateški hmelj z uradnim certifikatom. Enako pohvalno sodbo sem našel tudi pri par pivovarnarjih, ki niso imeli tradicionalnih predsodkov, vendar je takih, deloma po naši krivdi, žal še zelo malo. Drugi vzroki, da kupi inozemski trgovec raje žateški hmelj od našega, so stare trgovske zveze s češkimi dobavitelji, na katere se lahko tako glede dobave kakor tudi glede kakovosti zanesemo, nadalje stalne zaloge češkega hmelja v vseh važnejših hmeljskih tržiščih.

Ta hvala našega hmelja seveda ne velja za ves naš hmelj, nego samo za nekatere izbrane partije, dokaz pa je, da imamo vse predpogoje, da dosežemo s sistematičnim delom tudi v splošnem češki pridelek. Čehi so si prigojili svojo kakovost v desetletja trajajočem skrbnem izbiranju sadežev, s poskusi in študijami; vsega tega treba še v večji meri našemu hmeljarstvu. Roko v roki s produkcijo so delali trgovci, tako da so dosegli skoro nekaj monopol za fin hmelj. Ker imamo mi iste predpogoje kakor Čehi, moremo in moramo v skupnem delu med producenti in trgovci doseči tudi iste rezultate v ceni.

Hmeljarsko društvo v Zalcu je storilo v tem oziru vse kar mu je bilo v okviru njegovih skromnih sredstev mogoče. V interesu vsega hmeljarstva, zlasti za veleproducente in trgovce, bi bilo zvišati dohodke Hmeljarskega društva,

najenostavneje s povišanjem članarin, ki bi se morala odmerjati v razmerju koristi od društva. Šele potem bi to potrebno društvo lahko delalo po češkem vzorcu.

Če hočemo doseči višje cene, moramo želati na to, da nastane po našem hmelju večje povpraševanje. Vpeljati ga moramo v inozemske pivovarne pod svojim praviim slovenskim imenom. Dokler pivovarnarji ne bodo zahtevali izrecno »slovenski hmelj«, kakor sedaj zahtevajo žateškega in dokler naš hmelj ne bo imel certifikatov, da je res slovenski, ne bo nikoli dosegel one cene, ki jo zasluži po svoji kakovosti. Doseči pravo višino cen na svetovnem trgu, to je naloga našega domačega trgovstva. Ta naloga ni lahka, trgovci se mora boriti zlasti proti starim pivovarniškim tradicijam in proti izbornemu češkemu trgovskemu in tehničnemu aparatu.

Omenjam še, da tudi pri končni prireditvi hmelja še nismo na višku. Zelo priporočljivo bi bilo, da se angažira strokovnjaka iz Češke. Od tujih hmeljskih vrtdk se tega ne bomo lahko naučili, kajti te odvažajo naš hmelj če je mogoče v originalnih balah producentov, kljub višjim transportnim stroškom, samo da ga lahko doma brez naše navzočnosti preberejo, rešetajo, sortirajo, mešajo, konservirajo itd.

Ko je hmelj v svoji zadnji, končno veljavni obliki pripravljen za izvoz, pride najtežje delo, to je prodaja po cenah, ki jih zasluži po svoji kakovosti. Dosedaj se je prodajal žal vedno pod to ceno. Prvi in glavni vzrok temu je, kakor že omenjeno, stoletna pivovarniška tradicija, da je žateški hmelj najboljši. Pivovarnar veruje v splošnem raje certifikatu, kakor svojim očem in svojemu vonju. V boju proti tem tradicijam je doseglo par slovenskih vrtdk že prav lepe uspehe, tako v Avstriji, Italiji, Franciji in Belgiji. To je pa bilo žal mogoče le z našimi nižjimi cenami. Ker pa pivovarnarji ne menjajo radi svojih dobaviteljev, pomeni vsaka na novo pridobljena pivovarna pri skrbni postrežbi dolgotrajn, če ne stalen in avtomatično rastoč uspeh. Le z takim vztrajnim delom se bo vpeljal naš hmelj pod svojim praviim imenom, pivovarnarji bodo začeli zahtevati »slovenski hmelj«, povpraševanje po »slovenskem hmelju« bo raslo, vsled česar bodo morale rasti tudi cene, dokler ne pridejo do zaslužene višine. Da se pa pod našim imenom ne bo prodajal manjvredni hmelj drugega izvora, moramo svoj pridelek štiti po češkem vzorcu s certifikati. Ker pa tuji trgovci seveda niso zainteresirani, da se vpeleje slovenska znamka, še manj pa, da se ta štiti s certifikati, je to naloga našega domačega trgovstva, katerega treba v tem delu podpirati, zlasti z dobrim pridelkom.

Pri mojih obiskih se mi je nešteto krat stavilo vprašanje, če imamo za svoj hmelj tudi certifikate, kakor Čehi, Nemci, Belgijci. Pivovarnarji so silno nezahvalni, navajeni so na certifikate, hmelj brez certifikatov se jim zdi že vnaprej nezanesljiv, kajti po starih tradicijah ima vsak fin hmelj certifikat. Tej splošni želji bo treba vsekakor takoj ustreči, kar bo največ v našem lastnem interesu. Vsak certifikat bo tvoril ob enem tudi propagandni list za naš hmelj in to tem uspešneje, čim bolj se bo pazilo pri izstavljanju certifikatov na kakovost — slab hmelj seveda ne sme dobiti certifikata — in čim okusneje bo certifikat izdajan. Ti certifikati bi lahko tvorili za hmeljarno in Hmeljarsko društvo nov vir dohodkov.

Ko bosta naš domači trgovci in producent dosegla češko predpodobo, bomo tudi dosegli svoj cilj, to je enako ceno za enako blago.

Podružnica Jadranske banke na Jesenicah. Jadranska banka a. d. v Beogradu otvori s 1. majem t. l. svojo stalno podružnico na Jesenicah na Gorenjskem. Ob severozapadni državni meji ob železnici, ki družji severne dežele Avstrijo, Čehoslovaško in Nemčijo preko Jugoslavije na jugu z Italijo, bo ta podružnica, združena z menjalnico, iz trgovskega in zasebno - prometnega vidika velike važnosti in praktičnega pomena, timveč, ker jamči Jadranska banka, eden najuglednejših bančnih zavodov Jugoslavije, s svojimi obsežnimi zvezami in mnogobrojnimi podružnicami in afiliacijami za naritočnejšo in nakulantnejšo izvršitev vseh poverjenih ji bančnih transakcij.

Zagrebski velesjem je bil otvorjen v nedeljo 22. tm. Slavnostni otvoritvi so prisostvovali zastopniki trgovskih korporacij iz Slovenije, med drugimi tudi predsednik ljubljanskega velesjema Fran Bonač ter zastopnik centralne in pokrajinske vlade. Poljedelsko ministstvo je zastopal pokrajinski namestnik dr. Čimčič, vojno in mornarico podpomočnik Gjurčič, trgovino in industrijo Bosanac. Sejm je otvoril njegov predsednik Ratković. Splošno začudenje pa je vzbudil govor zagrebskega župana inž. Heinla, ki je povdarjal, da je Zagreb prestolnica vseh Hrvatov ter da se ima velesjem boriti z velikimi neprilikami, ker hrvatske finance ne ostajajo v hrvatskih rokah. Njegov govor ne bo posebno privabil Srbijancev na obisk velesjema. Prvi dan je bil obisk zelo množičen. Svoje izdelke je zložilo 720 tvrdk, torej 70 več kakor lansko leto. Francozi imajo 100 izložb, Avstrija 50, češkoslovaška 26, Nemčija 20, Švedska 2, Italija 2, Anglija 5. Romuni in Amerikanci vsaki po eno.

Vozni red in tarife paroplovnih družb v Trstu. Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani opozarja interesente, da so v zborniški pisarni na vpogled vozniki redi tržaških paroplovnih družb »Lloyd Triestino, Cosulich, Cunard Line, Anchor Line.« dalje predpisi in dolečbe za tržaška blagovna odpravilišča in za javna skladišča v Trstu.

Direkcija poštanskega čekovnog zavoda v Ljubljani razglašča: Na izveštaj br. 543 od 9. marta o. g. obaveščujem Direkcijo, da Rimske i Budimpeštanske Konvencije odnosno uredjenja i likvidacije tranzitna naših državljana kod predjašnjih Poštanskih Štedionica njesu još ratificirane od svijtu država ugovornica, pa se dosledno tome ne može još pristupiti njihovom izvršenju. Čim budu spomenuti sprazumi ratifikovani, pristupiti će se odmah njihovom izvršenju, o čemu će biti interesenti obavješteni putem službenih i privatnih novina, kao što je to bilo i prigodom prenosa vrednosnih hartija, koje se nalaze u pohrani ili u lombardu kod Poštanske Štedionice u Beču. — Vršilac dužnosti direktora pomoćnik direktora Dr. Pavlič, s. r.

Narodno zdravje.

Lasje in pleša. Razum naravnih las imamo tudi umetne lesene, kitajske in v zadnjem času so iznašli v Berlinu tudi steklene. Izбира je precejšnja. Ti umetni lasje naj bi nadomestovali naravne. V prvi vrsti naj nam bude skrb za naše naravne lasje, ki nam rastejo na glavi. Ohraniti si moramo kolikor mogoče svoje, ako pa oni izpadejo, uporabljati šele umetne. Ako komu lasje izpadejo, ga imenujemo plešastega. Vzroki za izpadanje las so različni: velike skrbi, različne bolezni, velikokrat pa so krivi temu pojavu ljudje sami, ki rabijo razna lasem kvarljiva sredstva, mesto pametnega negovanja in čistobe. Nekaj nasvetov, zlasti za moške ne bo odveč: 1. Ne nosi nikdar dolgih frizur, še manj pa mršavih las, ker se ti tako težko očistijo, lasne korenine zelo trpijo pri česanju istih. 2. Umij in očisti si glavo najmanj dvakrat na teden ter namaži lasje potem s kakim maslnim sredstvom, to je potrebno. 3. Lase si daj postriči vsaj enkrat na mesec. 4. Ne hodi vedno s pokrito glavo, odkrij se, če si se spotil, ker se mora lasno polje hitro posušiti, ker drugače upliva mokrota močno na korenine, zlasti škodljive za lasje so razne ozke čepice. 5. Ako ti lasje zelo izpadajo, ustriži se na kratko, ker se morajo lasne korenine izpočiti, umivati glavo in jo masirati. Čiščenje las in mazanje velja tudi za ženske, izpadle lasje pa hranite, da vam iz njih lasničar napravi kito. — Koštomaj.

Dnevna kronika.

Zadeva Štefana Kührarja pred sodiščem. Pred sodiščem v Murski Soboti se je vršila 10. tm. zelo zanimiva politična pravda. Štefan Kührar, posestnik v Markišovcih, je podpisal 5. januarja izjavo, da kandidira na listi dr. Kukovca. Kot uglednemu možu mu je bilo zasiguranih do štiri tisoč glasov. Tega dejstva so se zavedale ostale stranke, zlasti radikalci. Na njegovem domu so ga obiskali minister dr. Zupanič, veliki župan dr. Ploj in okrajni glavar v Murski Soboti Lipovšek. Kührar je bil klican tudi v Ljubljano. Veliki župan dr. Lukan mu je pri nekem sestanku z radikalnim kandidatom Benkom in okrajnim glavarjem slikal vse ugodnosti, če prestopi k radikalni stranki. Kührar se pa ni dal omajati. Vsled nedopustnega volilnega pritiska je vložil dr. Kukovec na okrožnem sodišču v Mariboru predlog, naj se uvede kazensko postopanje v smislu § 96 volilnega zakona, ki določa, da se politični uradnik, ki bi s svojim uradnim položajem uplival na spremembo kandidatske liste, najstrožje kaznuje. Pri obravnavi je Kührar izpovedal, da so uplivali nanj dr. Zupanič, dr. Lukan in dr. Ravnihar. Dan pred volitvami so se razširili po Prekmurju lepaki, da je Kührar prestopil k radikalni stranki in da naj volijo Radikalca Benka, kar je povzročilo zmešnjavo med volilci v škodo demokratske liste dr. Kukovca. Kührar sam pa pri tem ni bil popolnoma nedolžen. Carinski uradnik Josip Rožič v Murski Soboti je v neki družbi zalil notarja Kodra, predsednika krajevnice organizacije JDS, češ da laže, če pravi, da se Kührar ni prodal radikalcem. Iz tožbe, ki je nato sledila, se je dokazalo, da je Štefan Kührar res podlegel skušnjavam in stopil v radikalno stranko. Vsled izpovedi Kührarja, Benka in odvetniškega uradnika Ljudevita Cvetka je notar Koder umaknil tožbo, nakar je sodnik izrekel oprostilno sodbo.

Draginja narašča zadnji čas tako silno in tako vztrajno, da sili v obup in strah vse tiste, ki višjih izdatkov za življenje in druge potrebe ne morejo prevesti na nikogar. So to v prvi vrsti ljudje, ki so navezani na fiksne prejeme, ki ne postajajo zato nič višji, ako počane dražje meso in moka. Položaj, v kojega so prišli drž. nameščenci je danes pri nas pač tak, da pomeni kričečo sramoto naše državne uprave. Čujejo se razni glasovi, kako bodo drž. nameščenci že prihodnje dni odgovorili na vse to večletno trpljenje. Ako smo nekaj vse korake v tej smeri obsojali kot nevarne in za državo opasne in škodljive, se zavedamo tega tudi danes v polni meri, vendar pa nimamo pravice od drž. nameščencev pričakovati, da še nadalje žive v tej bedi in sramoti in služijo onemu svetu krog sebe, ki nima nikdar dovolj. Državni nameščenec je danes tisti činitelj, ki nima ničesar izgubiti, tega se očitvidno ne zaveda niti vlada, niti kapital, dasi ima velik interes na redu in dobri državni upravi.

Češka zaprla mejo proti Madžarski. Madžarske obmejne straže so napadle češke finančne stražnike. Pri enem spopadu je bil ubit češki finančni uradnik. Ker je Češka zahtevala zadoščenje od Madžarske, ki pa ni dala nobenega odgovora, je 24. tm. zaprla mejo proti Madžarski za ves osebni promet. V Bratislavi je dobilo šest madžarskih državljanov nalog, da v 24. urah zapuste mesto. Poslanec grof Appony je interpeliral radi tega v narodni skupščini zunanjega ministra, ki je odgovoril, da hoče Češkoslovaška diskreditirati Madžarsko, a ona tega ne bo dopustila.

Čehi v Rogaški Slatini. Češko internacionalno kopališko in hotelsko društvo za kraljevino SHS je vzele v najem »Aleksandrovo dom« v Rogaški Slatini, kjer bo vodilo dietično kuhinjo. Poleg tega so kupili Čehi hotel »Triglav« in dr. Gregoričev vilo, kjer se otvori variete in igralnica. Zgradili bodo še to leto moderno poslopje za kino. Obeta se torej našemu zdravilišču vsestranski napredek. Ker se zvišajo cene za stanovanja in druge pristojbine za 20 — 30 % ter se dobi že soba za 8 Din dnevno, bo imela letos Rogaška Slatina gotovo veliko posestnikov.

Velika eksplozija. V Kragujevcu je nastala 21. tm. zvečer velika eksplozija v vojaškem topniškem zavodu. Vsled silne detonacije so popokale šipe po mestu. Človeških žrtev ni bilo, ker so delavci že odšli iz tovarne. Škoda je velika.

Rodbinska drama. Čevljarski mojster Josip Borbas v Maglodu je prerazal z britvijo vratove svojim peterim otrokom, štirje so bili takoj mrtvi, eden pa je smrtnonevarno ranjen. Po storjenem činu se je v podstrešju obesil.

Političen umor. V neki gostilni v selu Ladimirovci je prišlo med seljakom demokratom Ivanom Trzičem in petim Radičevci zaradi političnih nesoglasij do prepira, v katerem je Radičevac Joža Maričić s puško ustrelil Trziča, kateremu so se že umirajočemu še rogali. Maričića so aretirali in oddali sodišču.

Za častnega občana sta imenovali občini Tekačevo in Sv. Mohor, oblast-

nega direktorja pošte in brzojava v Ljubljani, dr. Janka Debeljaka za zasluže na prometnem polju.

K železniški nesreči pri postaji Sava. Osebni vlak je vozil eden naših najboljših strojevodij, ki ga je zavrl z vso silo, vendar ni mogel preprečiti nesreče. Stroj potniškega vlaka je razmetal prazne vozove tovornega vlaka na vse strani in jih razbil. Pretrgani so bili tudi vsi brzojavni vodi. Kdo je zakrivil nesrečo, se ne da trditi.

Železniška nesreča pri Postojni. Isti večer, ko se je zgodila nesreča pri Savi, se je zaletel osebni vlak, ki je imel voziti proti Ljubljani, v tovorni vlak blizu Postojne. Osebni vlak se je zaletel z vso silo v tovorni, katerega več vagonov se je popolnoma razsulo. Strah, ki so ga doživeli potniki je bil nepopisen, smrtno nesreče ni bilo, vendar je bilo pet oseb ranjenih. Po prvem karambolu pa je zadela isti vlak druga manjša nesreča pri Savi, o čemur smo že pisali.

Brzovlak dohitela. Neka mlada gospa je na beograjski postaji zamudila brzovlak, kapitan avijatik, ki jo je spremljal, jo je povabil, naj se vsede v aeroplan. Gospa je ubogala in z aeroplanom sta prišla še pred brzovlakom v Indijo, odkoder je gospa z brzovlakom odpotovala dalje.

Nujno! Mi slepci smo si naložili veliko skrb zgraditi za naše sotrpine in za nas dom, ki se bo imenoval Dom odraslih slepih, v njem bodo slepi dosmrtno preskrbljeni. V to svrhu pošiljamo okrožnice in prosimo, da bi se iste ne metale v koš, kajti vsak najmanjši dar bo hvaležno sprejet. Pomagaj nam vsakdo pri tem težkem delu. — Odbor podpornega društva slepih v Ljubljani, Wolfova ulica 12.

Eksplodizija bombe v žepu. Zadnjič smo poročali, da je v bližini narodne skupščine eksplodirala bomba, vzrok pa je bil: Otroci so našli nekaj francoskih bomb in jih nesli na državni urad. Orožnik, ki bi jih imel prnesti v skladišče mestne komande jih je utaknil v žep. Ko je prišel v pisarno skladišča je povedal, da je prinesel bombe, medtem pa se je ena odprla, uradnik se je vrgel hitro na tla, bomba je eksplodirala, razmesarila orožnika, ranila nekega podnadrednika, uradnik pa je ostal nepoškodovan.

Zasluzek 12-letnega beračka. V Mariboru je prišla policija nekega 12-letnega pohabljenega Martina Rossa iz St. Ilja, ki so ga stariši privedli s seboj z namenom, da berači. Pod obleko in klubkom je imel za 173 Din drobiža, približno enako svoto pa je deček oddal že tekom dneva svoji botri. Dečka so oddali državnim zaščiti dece.

Ustanovitev pomorske akademije. Letošnjo jesen se ustanovi najbrže pomorska akademija v Gružu pri Dubrovniku, ki bo skrbela za pomladek častništva naše vojne mornarice. V ta namen se bo vršila ofertalna licitacija 5. maja za dobavo pohištva, kuhinjskega in namiznega orodja.

Učiteljem, ki so člani glavnega odbora učiteljskega združenja, je prosvetno ministristvo odobrilo dopust, da se lahko udeležijo 5. maja plenarne seje združenja.

Otrok ponesrečil. Na Pobrežju pri Mariboru je hotela 9 letna hčerka pekoveškega mojstra Jelenca zagreti za jutrk za malo sestrico. Po nesreči pa je prevrnila samovar in ves špirit polila po sebi. Obleka se ji je takoj vnela ter v plamenu klicala iz prvega nadstropja za pomoč. Težko opečeno so jo prepekljali v bolnico.

Pohotni zločinec. V vasi Prkoveci je vaški fant Viktor Kovačević na sveči večer udri ponoči v stanovanje 90 letne Eve Debelič in jo posilil. Starka je vsled poškodb umrla. Vsled zločina je bil obsojen od oslješkega sodišča na 5 let težke ječe.

Zagrebski redar se ustrelil. Zagrebski trgovec Vrhovnik je našel v soboto zjutraj blizu svoje hiše truplo nekega redarja, nedaleč pa je stalo neko dekle. Obvestil je o tem oblast, ki je dognala, da je mrtvi redar Franc Martinič, ki je napisal listek, da se je ustrelil, ker tako ni mogel živeti. Obstrelil je še preje nakarico Marijo Težak, s katero je imel ljubavno razmerje, kljub temu, da je bil oženjen in je imel otroka.

Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimic. Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna v Celju.

Telefon štev. 75 in 76

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celju, centrala v Ljubljani

Poštni ček. rač. 10.598

142

Delniška glavnica Din 20.000.000 — Rezerve cca Din 17.500.000 —

—55

Podružnice

v Brežicah, Gorici, Kranju, Mariboru, Metkoviču, Nov. Sadu, Ptuju, Sarajevu, Splitu, Trstu.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti ugodnemu obrestovanju. Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev, valut in dovoljuje vsakovrstne kredite.

Prodaja srečke državne razredne loterije.

PALMA

Kaučuk potpe tolike in potplate

Prednosti!

Ceneje in znatno trajnije nego od kozol Varstvo proti vlagi i mrazu!

Proda se gozd

v Košnici pri Celju, v bližini okrajne ceste. Poizve se v gostilni pri Železniku v Košnici. 2—1

Proda se kozolec

dobro ohranjen, tri štante dolg, z opeko krit. Zraven ali posebej se proda tudi en voz. Vpraša se pri Vinko Kukovcu 674 na Lavi pri Celju. 1

Zgubil se je v smeri od Glazije do Zlatarke zlat obesek

s finim, rudečim kamenčkom. Pošten najditelj se prosi, da ga odda v trgovini Gorčar & Leskovšek gđčni Leskovšek. 1

Prosi se dotični gospod, ki se mu je pomotoma dala moja URA kot njegova, z dvojnimi plaščem in belim kolesjem, medtem, ko je njegova ostala pri meni, da isto čimprej vrne. H. STROHMAYER, urar, Celje. 1

Meblirano sobo

išče mlada, poštena gospodična (uradnica). Ponudbe z navedbo cene na poštni predal 3 v Celju 3—3

Išče se v najem

meblirana udobna soba

s popolno oskrbo. Ponudbe s pogoji na upravo lista pod »E. F.« 3—3

Ženitna ponudba.

Mladič, star 28 let, z gotovino 50 tisoč Din želi znanja radi ženitve z gospodično ali vdovo brez otrok, ki ima posestvo ali kakšno obrt. Cenjene dopise pod »Vesela pomlad« na upravo tega lista. 1

Lep, velik

obrti lokal

za finejšo precizijsko delo, eventualno tudi s stanovanjem, tik mesta Celja se odda v najem le solidnemu ponudniku. Naslov se izve v upravi lista. 1

„Diamant“

v ročkah po 5 litrov se dobi pri tvrdki Gustav Stiger, Celje

3—1

Proda se 3—2

motorno kolo

dobro ohranjeno, z novo pnevmatiko. en pomožni motor

(Hilfsmotor) D. K. W. na novo montiran i enovprežni polkriti voz. Poizve se v pisarni tajništva gostilničarjev pri Belem volu od 8.—12. ure.

Premog, cement in strešna opeka

642 stalno v zalogi pri 7—2

H. PETRIČ, Ljubljana,

Tel. 366. Dunajska c. 33. Tel. 366.

Skladišče: »Balkan«.

SLAMNIKE

v velikanski izbiri, od najcenejše do najfinije vrste kupite po čudovito nizkih cenah samo v veletrgovini

R. STERMECKI, CELJE.

Trgovci engros-cene.

Učenec

za slaščiarno, poštenih starišev, se takoj sprejme pri Karlu Mantel, slaščičar, Celje, Ozka ul. 3. 2—2

Sprejme se

pekovski učenec

z vso oskrbo pri Matiji Zadravec, Teharje št. 45 p. Štore. 2—2

Prometni zavod za premog

d. d. v Ljubljani prodaja iz slovenskih premogovnikov

velenjski, šentjanški in trboveljski premog

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo, kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks vsake vrste in vsakega izvora ter priporoča posebno la. čehoslovaški in angleški koks za livarne in domačo uporabo, kovaški premog, črni premog in brikete.

Naslov: Prometni zavod za premog d. d. centrala v Ljubljani, Miklošičeva c. 15/II. Podružnica v Novem Sadu (Bačka). 24—8

Ustanov. leta 1899.

R. SALMIČ-CELJE

(NARODNI DOM)

Ogromna zaloga vsakovrstnih ur, zlatnine, srebrnine, briljantov, optike, očal itd. Najnižje konkurenčne cene. Popravila točno in zanesljivo. Kupujem staro zlato in srebro.

Oglejte si manufakturno trgovino

J. KUDIŠ

Gaberje št. 3

(gostilna Plevčak) nasproti Mestnega mlina

NA DROBNO!

55 50—16

NA DEBELO!

PRIPOROČA

svojim oenjenim odjemalcem veliko množino inozemskega blaga kakor sukno za moške in ženske obleke, ocfir, šifon, vse krojaške potrebščine ter raznovrstno manufakturno blago po zelo

nizkih cenah.

Ustanovljena 1864.

Hranilnica mestne občine Celje

Ustanovljena 1864.

52—13

V lastni palači pri kolodvoru.

Stanje hranilnih vlog K 42,000.000. Vrednost rezervnega zaklada K 8,000.000.

HRANILNE vloge, ki se sprejemajo od vsakogar, uživajo najpopolnejšo varnost in ugodno obrestovanje. Pošne položnice strankam brezplačno na razpolago. Remitno plačuje zavod iz svojega.

SPREJEMA tudi v varno shrambo od strank in sodišč razne vrednostne papirje, vložne knjižice i. t. d. Daje v najem PREDALE v svojih safeblagajnah, tako, da obdrži ključ stranka sama.

OSKRBUJE svojim vložnikom prodajo in nakup vseh vrst vrednostnih papirjev itd. Izvršuje za nje tudi inkaso in druga denarna opravila najkulantneje. IZPLAČILA v inozemstvu izredno ugodno in promptno.

Posojila vseh vrst pod najugodnejšimi pogoji. Brezplačna pojasnila in strokovnjaški nasveti v vseh denarnih prašanjih.